

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)/LM (C-447/20), BD, Autoridade Tributária e Aduaneira (C-448/20)

(Sprawy połączone C-447/20 i C-448/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 – Zasoby własne Unii Europejskiej – Ochrona interesów finansowych Unii – Postępowanie w sprawie nieprawidłowości – Artykuł 4 – Przyjęcie środków administracyjnych – Artykuł 3 ust. 1 – Termin przedawnienia – Upływ – Możliwość powołania się na tę okoliczność w ramach postępowania egzekucyjnego – Artykuł 3 ust. 2 – Termin wykonania – Stosowanie – Rozpoczęcie biegu – Przerwanie i zawieszenie – Zakres uznania, jakim dysponują państwa członkowskie]

(2022/C 213/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Druga strona postępowania: LM (C-447/20), BD, Autoridade Tributária e Aduaneira (C-448/20)

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych [Unii Europejskiej] należy interpretować w ten sposób, że z zastrzeżeniem przestrzegania zasad równoważności i skuteczności nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, na mocy którego w celu zaskarżenia decyzji o odzyskaniu nienależnie wypłaconych kwot wydanej po upływie terminu przedawnienia, o którym mowa w tym przepisie, jej adresat jest zobowiązany podnieść nieprawidłowość tej decyzji w określonym terminie przed właściwym sądem administracyjnym, pod rygorem prekluzji, i nie może już sprzeciwiać się wykonaniu wspomnianej decyzji, powołując się na tę samą nieprawidłowość w ramach wszczętego przeciw niemu sądowego postępowania egzekucyjnego.
- 2) Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2988/95 należy interpretować w ten sposób, że wywołuje on bezpośredni skutek w krajowych porządkach prawnych, bez konieczności przyjmowania przez organy krajowe przepisów wykonawczych. Wynika z tego, że adresat decyzji o odzyskaniu nienależnie pobranych kwot powinien w każdym wypadku móc powołać się na upływ terminu wykonania przewidzianego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia lub, w odpowiednim przypadku, na upływ przedłużonego na podstawie art. 3 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia terminu wykonania aby sprzeciwić się przymusowej egzekucji tych kwot.
- 3) Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2988/95 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że ustanowiony w nim termin wykonania rozpoczyna bieg w chwili wydania decyzji nakazującej zwrot nienależnie pobranych kwot, ponieważ termin ten powinien rozpocząć swój bieg od dnia uprawomocnienia się tej decyzji, to znaczy od dnia upływu terminów na jej zaskarżenie lub po wyczerpaniu środków zaskarżenia.
- 4) Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, na mocy którego termin wykonania przewidziany w akapicie pierwszym tego ustępu zostaje przerwany przez wniosek o przymusową egzekucję długu będącego przedmiotem decyzji o odzyskaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 443 z 21.12.2020.